

Ένα κάθε μήνα.

Άγαπητοί μου ένορίτες,

«Ω, Πάσχα τό μέγα καί ιερώτατον Χριστέ, Ω, σοφία καί Λόγε τοῦ Θεοῦ καί δύναμις. Δίδου ἡμῖν έκτυπώτερον σοῦ μετασχεῖν ἐν τῇ άνεσπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς Βασιλείας σου», ψάλλουν κάθε Πάσχα θριαμβευτικά οἱ ὀρθόδοξοι πιστοὶ χριστιανοί.

Ποιο, ὅμως, εἶναι αὐτό τό Πάσχα, πού ἐπιθυμοῦν νά τό ζήσουν πιό ἔντονα οἱ πιστοί; Αὐτό τό ὁποῖο βιώνεται κατά τήν άνέσπερη ἡμέρα, τόν χρόνο, τῆς αἰωνίας Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ; **Εἶναι ἡ Θεία Λειτουργία!** Εἶναι ἡ μετοχή στό Πάσχα τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι ἡ ἀναστημένη αἰώνια ζωή μας μαζί μέ τόν ἀναστημένο Ἰησοῦ Χριστό!

Κάθε φορά πού κοινωνεῖ ὁ πιστός, κάνει Πάσχα, ζεῖ τό Πάσχα! Γί' αὐτό, στήν Ὁρθοδοξία, **τό πρῶτο γεγονός,** τό βράδυ τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, μετά τήν ἀκολουθία τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, **εἶναι ἡ Θεία Λειτουργία!** Ψάλλουμε χαρμόсуна τό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ καί ἀμέσως μετά, θέλουμε νά μετάσχουμε κι ἐμεῖς σ' αὐτό τό γεγονός. Τελοῦμε τή Θεία Λειτουργία καί κοινωνοῦμε τοῦ ἀναστημένου Σώματος καί Αἵματος τοῦ Χριστοῦ. Τρώγοντάς Τον, εἰσερχόμαστε μετά χαρᾶς στό ἀναστημένο του Σῶμα, **καί ζοῦμε ἀπό ἐδῶ, ἀπό τώρα,** τήν ἔνδοξη αἰώνια Βασιλεία του. Εἴμαστε οἱ ἀναστημένοι, οἱ χαρούμενοι ἄνθρωποι, οἱ εὐλογημένοι τοῦ Θεοῦ, οἱ τρισευτυχισμένοι, οἱ εἰρηνικοί, οἱ ἔχοντες ὅλα τά δῶρα τοῦ Θεοῦ!

Ἡ Θεία Λειτουργία, εἶναι γνωστό, ξεκινάει μετά τό **«Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων»,** καί οἱ πιστοὶ ἀναφωνοῦν, **«Ἀμήν»,** δηλαδή, **βεβαίως,** αὐτό εἶναι ἀληθινό.

Ἄρα, **ἡ Θεία Λειτουργία δέν τελειώνει μέ τό «Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν...», ἀλλά συνεχίζεται «πάντοτε νῦν καί ἀεί».**

Ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καί κατά τή διάρκεια τῆς Θείας Λειτουργίας **οἱ πιστοὶ ζοῦν στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.** **Ὅταν θά ἐξέλθουν ἀπό τόν Ἱερό Ναό,** ἂν θέλουν νά συνεχίσουν νά ζοῦν στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, **θά πρέπει νά συνεχίσουν τή Θεία Λειτουργία.** Δυστυχῶς, ὅμως, οἱ πιστοὶ δέν γνωρίζουμε τί εἶναι ἡ Θεία Λειτουργία καί γι' αὐτό βιαζόμαστε νά τελειώσῃ, γιά νά φύγουμε, νά πᾶμε νά κάνουμε ἄλλες δουλειές. Τή Θεία Λειτουργία τήν θεωροῦμε ὡς μία ἀπό τίς πολλές δουλειές, πού πρέπει νά ἐπιτελέσουμε. Ὁ ἀληθινά πιστός, ὅμως, ἀπό τήν πρώτη στιγμή πού κατανόησε αὐτό τό μέγα μυστήριο, **δέν «ἐξέρχεται» ἀπ' αὐτό.** **Ὅλη ἡ ζωή του εἶναι μία Θεία Λειτουργία.** **Οἱ ἐργασίες του, οἱ πράξεις του, τά λόγια του, οἱ σκέψεις του, οἱ ἐπιθυμίες του, τά πάντα, εἶναι ἐνταγμένα στή Θεία Λειτουργία.** Ὅλα μοσχοβολοῦν λιβάνι, ὅλα εἶναι λουσμένα στό φῶς τοῦ Θεοῦ, ὅλα γλυκαίνουν στή μουσική τῶν ὕμνων, ὅλα εἶναι ζωντανά μέσα στό ἀναστημένο Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Ρώτησαν κάποτε οἱ μαθητές τόν Ἰησοῦ, **«ποῦ εἶναι ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ;»** καί ἐκεῖνος τούς ἀπάντησε, **«ἐντός ὑμῶν ἐστί»,** εἶναι μέσα μας, εἶναι ἀνάμεσά σας.

Όμως, τί σημαίνει «Θεία Λειτουργία» μετά τη Θεία Λειτουργία; Για να το κατανοήσουμε αυτό, θα πρέπει να κατανοήσουμε τί γίνεται κατά τη Θεία Λειτουργία. Τί είναι η Θεία Λειτουργία.

Πρίν δοῦμε ὅλα αὐτά, θά πρέπει νά ἐπισημάνουμε ὅτι, ἐδῶ καί τώρα καί παντοῦ καί πάντοτε ὑπάρχει ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἄρα, μποροῦμε νά τήν βιώσουμε, ἀπό ἐδῶ, ἀπό τώρα, καί στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων!

Νά δοῦμε, λοιπόν, πῶς στεκόμαστε κατά τη Θεία Λειτουργία, ὥστε νά μπορέσουμε νά συνεχίσουμε νά βιώνουμε αὐτήν τήν κατάσταση καί στόν ὑπόλοιπο χρόνο τῆς ζωῆς μας.

Κατά τη Θεία Λειτουργία νιώθουμε μικροί καί ἀδύναμοι, καί χωρίς νά ἔχουμε παρρησία πρὸς τόν Θεό, καί γι' αὐτό καλοῦμε τήν Θεοτόκο νά **«πρεσβεύει»** γιά ἐμᾶς. Καλοῦμε καί ὅλους τούς Ἁγίους, ἀκόμη καί τούς ἀγγέλους, νά γίνουν **οἱ πρεσβευτές μας** πρὸς τόν Θεό, καί οἱ βοηθοί καί συμπαραστάτες στίς δυσκολίες τῆς ζωῆς μας.

Αὐτό πρέπει νά συνεχισθεῖ καί μετά τη Θεία Λειτουργία, σ' ὅλη μας τή ζωή. Νά ἔχουμε διαρκῶς αὐτογνωσία τῆς σμικρότητας καί ἀδυναμίας μας. Καί νά ἐπικαλούμαστε ἀδιαλείπτως τήν Θεοτόκο καί τούς Ἁγίους, νά πρεσβεύουν γιά μᾶς.

Κατά τη Θεία Λειτουργία ψάλλουμε τόν Ἅγιο Τριαδικό Θεό μαζί μέ τούς Ἁγίους Ἀγγέλους, τά Χερουβεὶμ καί τά Σεραφεὶμ. Τόν δοξολογοῦμε γιά τήν μεγαλιότητά του, τόν ὑμνοῦμε γιά ὅλα ὅσα ἐποίησε ἀπ' ἀρχῆς κόσμου, τόν εὐχαριστοῦμε γιά ὅσα ἔκανε γιά ἐμᾶς, μικρά καί μεγάλα, γιά τή ζωή πού μᾶς ἔδωσε, γιά τήν υἱοθεσία, πού μᾶς καταδέχθηκε ὡς παιδιά του, γιά τά πάθη του καί τήν Ἀναστασή του, γιά τή σωτηρία.

Φεύγοντας ἀπό τη Θεία Λειτουργία, νά συνεχίσουμε νά ὑμνοῦμε τόν Θεό χωρίς σταματημό. Τό στόμα μας νά δοξολογεῖ καί νά ψάλλει τή μεγαλωσύνη του.

Κατά τη Θεία Λειτουργία ἀκοῦμε τό ἀποστολικό καί τό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα, ἀκοῦμε τήν ἐρμηνεία καί ἐμβάθυνσή τους ἀπό τόν Ἱερέα.

Μετά τη Θεία Λειτουργία νά **μυρικόζουμε τόν θεῖο λόγο καί νά εὐρίσκουμε χρόνο νά μελετοῦμε τίς Ἱερές Γραφές καί ὅ, τι πνευματικό καί ψυχωφελές βιβλίο .**

Κατά τη Θεία Λειτουργία νά προσευχόμαστε καί γιά τούς κατηχουμένους, νά τούς ἐλεήσει ὁ Κύριος, νά τούς ἀποκαλύψει τό Εὐαγγέλιο, καί νά τούς ἐνώσει μέ τήν Ἁγία Ἐκκλησία.

Καί μετά τη Θεία Λειτουργία, ἡ προσευχή μας αὐτή θά πρέπει νά συνεχισθεῖ.

Κατά τη Θεία Λειτουργία εἰκονίζουμε τά Χερουβεὶμ, ᾄδουμε τόν τρισάγιο ὕμνο, ἀποθέτουμε κάθε βιωτική μέριμνα, γιά νά ὑποδεχθοῦμε τόν Βασιλέα τῶν ὅλων μέσα μας καί ἀνάμεσά μας.

Φεύγοντας ἀπό τη Θεία Λειτουργία αὐτά δέν πρέπει νά παύσουν. Πρέπει **νά εἴμαστε οἱ εἰκονίζοντες τά Χερουβεὶμ** καί νά μὴν ὑποσκελιζόμαστε ἀπό τίς βιωτικές μέριμνες, γιά νά «μπορεῖ» νά εἰσοδεύει ὁ Χριστός πάντοτε στή ζωή μας.

Κατά τη Θεία Λειτουργία καλοῦμαστε νά **«ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους»,** γιά νά μποροῦμε νά ὁμολογοῦμε τόν ἕναν ἐν Τριάδι ἀληθινό Θεό. Τόν Πατέρα, τόν Υἱό καί τό Ἅγιον Πνεῦμα.

Ἀπερχόμενοι ἀπό τό Ναό, **μετά τη Θεία Λειτουργία,** ἡ ἀγάπη πρὸς ἀλλήλους **εἶναι ἀνάγκη νά συνεχίσει νά ὑπάρχει,** ἐπειδὴ διαφορετικά θά χάσουμε τήν ἀληθινή μας πίστη.

Κατά τη Θεία Λειτουργία ἐπικαλούμαστε τό Ἅγιο Πνεῦμα νά ἔλθει, γιά νά μεταβάλλει τά τίμια δῶρα, τόν ἄρτο καί τόν οἶνο, σέ Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ, ὥστε αὐτά νά γίνουν ἡ αἰτία νά καθαριστεῖ ἡ ψυχὴ μας, νά ἀφεθοῦν οἱ ἁμαρτίες, νά ἔχουμε συντροφιά τό Ἅγιο Πνεῦμα, νά εἰσέλθουμε στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ καί νά ἔχουμε παρρησία πρὸς τόν Θεό.

Ἀναχωρώντας από τόν Ναό, μετά τή Θεία Λειτουργία, ἡ ἐπὶ κλήση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δέν θά πρέπει νά σταματήσει, ἐπειδή τό Ἅγιο Πνεῦμα εἶναι αὐτό, τό ὁποῖο ἀγιάζει τή ζωή μας καί μᾶς κάνει ἀξίους νά φωνάζουμε τόν Θεό, **Πατέρα,** Αὐτό μᾶς ὁδηγεῖ πρὸς τή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Κατά τή Θεία Λειτουργία, μετά τόν καθαγιασμό τῶν Τιμίων Δώρων παρακαλοῦμε τόν Θεό, νά θυμηθεῖ τήν πόλη μας καί ὅλους πού κατοικοῦν σ' αὐτή. Ἰδιαιτέρως τόν ζητοῦμε νά θυμᾶται ἐκείνους πού θυμοῦνται τοὺς πτωχοὺς καί τὰ προβλήματα τους.

Καθ' ὅλο τόν χρόνο, μετά τή Θεία Λειτουργία, δέν θά πρέπει νά μᾶς διαφεύγει ἡ μέριμνα, γιά ἐκείνους πού δυσκολεύονται μέ τήν φτώχεια καί τὰ ἐπακολουθοῦντα προβλήματα. Ἐνδιαφερόμενοι ἐμεῖς γι' αὐτούς, ἔχουμε πολλαπλάσια τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ πρὸς ἐμᾶς καί τήν οἰκογένειά μας. Ἕνας λόγος πού φτωχύναμε εἶναι καί αὐτός, ὅταν εἴχαμε δέν προσφέραμε σ' αὐτούς πού τότε δέν εἴχαν.

Ἡ Θεία Λειτουργία εἶναι τό δεῖπνο τοῦ Θεοῦ, πού στρώνει ὁ Ἅγιος Θεός στοὺς ἀνθρώπους, μέ ἐδέσματα τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Κατά τή Θεία Λειτουργία τρῶμε τόν Χριστό καί τόν ἔχουμε μέσα μας καί ἐκεῖνος μᾶς ἔχει μέσα του καί μᾶς ζωοποιεῖ! Γινόμαστε μέτοχοι τῆς Θεότητάς του. Φθάνουμε στή θέση ἐκείνη, γιά τήν ὁποία μᾶς δημιούργησε. **Γινόμαστε θεοὶ κατά χάριν!**

Μετά τή Θεία Λειτουργία, ἐπιστρέφοντας στήν καθημερινότητα τῆς ζωῆς, στό σπίτι, στήν ἐργασία μας, στίς ποικίλες ἐνασχολήσεις μας, νά μὴν ξεχνοῦμε ὅτι μέσα μας ζεῖ ὁ Χριστός κι ἐμεῖς μέσα σ' Ἐκεῖνον. Μὴ λησμονοῦμε αὐτὴν τὴν Θεία Κοινωνία, αὐτὴν τὴν Θεία συντροφιά! Νά προσπαθοῦμε νά ἔχουμε τόν Χριστό **«κατοικοῦντα διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν»**, ὅπως λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος.

Ὅταν, ἀγαπητοί μου, στή ζωή μου ζητῶ τίς πρεσβεῖες τῆς Θεοτόκου καί τῶν Ἁγίων, ὅταν ὑμνῶ τόν Θεό ἀδιαλείπτως, ὅταν μελετῶ τόν Λόγο του ἀνελλιπῶς, ὅταν ἐνθυμοῦμαι καί προσεύχομαι γιά ὅλους τοὺς πιστοὺς καί τοὺς κατηχουμένους, ὅταν ἀποθέτουμε μέ ἐμπιστοσύνη κάθε μέριμνά μας στήν Θεία Πρόνοια, ὅταν ἀγαποῦμε τοὺς πάντες καί συμμετέχουμε στίς ἀνάγκες τους, ὅταν ἐπικαλούμαστε συχνά τό Ἅγιο Πνεῦμα γιά τόν ἀγιασμό μας, ὅταν ἔχουμε ζωηρὴ τὴ μνήμη τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ στὸν ἑαυτό μας καί τὴ ζωή μας,

τότε ἡ ζωή μας εἶναι μία Θεία Λειτουργία! Εἶναι ἓνα παρατεινόμενο Πάσχα!

Τότε ἡ ζωή μας εἶναι ὁ ἀναστημένος Ἰησοῦς Χριστός, ἡ αἰώνια Βασιλεία του!

Ἀγαπητοί μου, ὁ Χριστός ἀνέστη πραγματικά, ἔκανε τό δικό Του Πάσχα, εἰσῆλθε στή Βασιλεία Του!

Εἶθε νά μετὰσχουμε σ' αὐτό *«ἐκτυπώτερον ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς Βασιλείας Του»*.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ νά εἶναι πάντοτε μαζί μας.

Μέ ἀναστάσιμες εὐλογίες

ὁ πρωτοπρεσβύτερος Β. Λ. Βασιλείου